

Generacija
2021. – 2025.

Godišnjak

I. gimnazija Osijek

Ivan Čelebić

mag.educ.philol.germ.

Generacija 2021. - 2025.

Uvodna riječ

Generacija maturanata ostavlja iza sebe godine ispunjene radom, učenjem, prijateljstvima i nezaboravnim trenucima. Zajedno su prošli kroz izazove, uspone i padove, a iz škole izlaze zreliji, hrabriji i spremni na nove životne korake.

Ova generacija pokazala je da se upornošću, zajedništvom i vjerom u sebe može postići mnogo. Ponosni smo na njihove uspjehe, zahvalni na njihovom doprinosu životu škole i sretni što smo bili dio njihovog odrastanja.

Dragi maturanti, neka vam svi snovi postanu ciljevi, a svi ciljevi - ostvareni uspjesi. Sretno na putu koji je pred vama.

“Potraga za znanjem
zapisana je u našim genima”

Razrednik:
Vjeran Matičić

4.a

Dragi profesore Vjerane,

Zahvaljujemo Vam što ste bili više od razrednika - bili ste naš oslonac, naš vodič kroz bitke, ratove, revolucije, raspade carstava, ali još važnije, bili ste uz nas i u našim osobnim "povijesnim trenutcima". Vaše legendarne dramatične stanke postale su dio našeg razrednog identiteta. Hvala Vam na razumijevanju i neiscrpoj podršci, čak i kad su naši izgovori za izostanke zvučali kreativnije i od povijesnih romana. Znali smo da iza svake dramatične pauze dolazi ili ozbiljna misao ili dobra šala - a često oboje.

Svojom toplinom, razumijevanjem i ljudskim pristupom činili ste naš razred sigurnim mjestom. Hvala Vam što ste nas strpljivo slušali, savjetovali i podupirali, čak i kad smo mi sami bili izgubljeni u mislima, planovima ili u Vindiji. Hvala što ste nas učili važnosti rada, poštovanja, zajedništva i zdravog razuma jer, kako ste često govorili, ljudi ne uče iz povijesti i stalno ponavljaju iste greške. A Vi ste neumorno pokušavali da ih barem mi ne ponovimo.

Posebno ćemo pamtiti naše sate razrednika koji su nerijetko završavali na kavi - i to ne zato što nismo imali što raditi, već zato što ste znali koliko je razgovor važan. Iskreno nam je bilo žao što niste mogli s nama na maturamac, jer znamo da bi uz Vas i ta avantura postala još jedna nezaboravna anegdota u nizu onih koje ste s nama proživjeli, ali znamo da ste mislima i srcem bili s nama.

U mnogočemu ste imali važnu ulogu u našem razvoju, kako u obrazovnom, tako i u osobnom smislu. Odlazimo dalje s iskustvom koje će nam biti temelj za nove izazove, a Vaš doprinos tome nećemo zaboraviti. Hvala Vam na svemu i želimo Vam od srca puno uspjeha u daljnjem radu i životu, a mi ćemo uvijek biti tu za Vas - baš kao što ste i Vi bili tu za nas kad nam je bilo najpotrebnije.

Na kraju ovog važnog razdoblja naših života želimo od srca zahvaliti svima Vama koji ste nas pratili na ovom putovanju, oblikovali nas, usmjeravali i podržavali tijekom svih ovih srednjoškolskih godina. Hvala Vam što ste nam, iz dana u dan, prenosili znanje - ali i nešto još važnije: vrijednosti, strpljenje, odgovornost, kritičko razmišljanje i vjeru u sebe. Svaka Vaša riječ, svaki savjet, svaka ispravljena pogreška dio su onoga što danas jesmo i što ćemo tek postati.

Zahvaljujemo profesorima na posvećenosti, upornosti i beskrajnom trudu, čak i onda kad nismo bili najmotiviraniji niti najtiši. Hvala na svakom dodatnom objašnjenju, svakom ponovljenom zadatku, svakoj prilici da budemo bolji.

Zahvaljujemo i svim djelatnicima škole - od domara do tajništva, od spremačica do pedagoginje - koji su se brinuli da naši školski dani teku sigurno, uredno i s osmijehom. Vi ste bili tiha, ali neizostavna podrška cijelom našem školovanju.

Veliko hvala našem ravnatelju i profesoru njemačkog jezika, Ivanu Čelebiću. Pratili ste nas kroz sve četiri godine - prvo kao profesor koji nas je pokušavao naučiti da je "der, die, das" nešto više od lingvističkog horora, a onda kao ravnatelj koji je svojom smirenošću i toplim osmijehom unosio red i mir, čak i kad smo mi unosili - pa, manje mir. Hvala Vam na znanju, strpljenju i toj prepoznatljivoj kombinaciji ozbiljnosti i razumijevanja. Bit će teško zaboraviti lekcije iz njemačkog, ali još teže Vašu ljudskost.

I. gimnazija Osijek za nas nije bila samo škola, već nam je bila drugi dom. Ovdje smo učili, rasli, smijali se, nervirali, padali i dizali se. A Vi ste uvijek bili tu kao vodiči i oslonac. Odlazimo puni uspomena, zahvalni na svemu što ste uložili u nas. Iako možda nećemo pamtit svaku formulu, datum ili pravilo, pamtit ćemo Vas - jer ste Vi ono najvrjednije što smo u ovoj školi imali.

Hvala Vam na svemu.

Vaš 4.a

Vjeran Matičić

Ivar Andrašić

“Nisam plaćen da se toliko sekiram.”

Stribor Antić

“Grlim likove jedino u jiu-jitsu”

Mihael Bašić

“Ma brateeee”

Lara Dominić

“Nikad je nema na fizici, a u tvrdi ne propuštaju se izlasci”

Donata Đermešter

“Nije DOnata nego DonAta”

Petra Galić

“U autoškoli dulje nego što je čovjek hodao uspravno”

Sandra Gavrić

“Jel mogu ranije na bus?”
(ide autom)

Ivan Kadić

“Jel to provjereno?”

Antea Kolovrat

“Uvijek živčana, bez kave – dan je pun nervoze i drame.”

Ian Kukić

“Život je pladanj...”

Lovro Mažar

“Nije po zakonu”

Bruno Menrat

“Oprostite što kasnim. Zaspo sam.”

Patrik Pajić

“Kad nisam znao šta da napišem, pitao sam ChatGPT. I, naravno, znao je.”

Matea Andžaković

“Oće neko neš iz kantine?”

Matea Rebić

Hrvatski zna kao, ko joj je vozačku dao

Sara Šobačić

“Mogu na WC?”

Razrednik:
Željko Radnić

4.b

Kako ovo uopće započeti... Došao je i kraj našem druženju u I. gimnaziji. Četiri godine. Dvije bilježnice. Tri izgubljene kemijske. Tisuće nepročitanih lektira. I nebrojeno mnogo smijeha, stresa, šverceva, kava prije škole i poruka tipa: "Imaš zadaću iz fizike?".

Sve je počelo 6. 9. 2021., kada smo svi stajali pred školom uplašeni i ne znajući što nas sve čeka. Svima nam je i dalje dobro poznat strah kada smo prvi put ugledali našeg razrednika - Željka Radnića. A kad je na prvom satu zakoračio svima nam poznat Ave i ispalio "Non scholae sed vitae discimus", mi smo to, naravno, potpuno ozbiljno shvatili kroz sve četiri godine - svaki put kada se trebalo odgovarati, a nismo naučili, tješili smo se da ne treba učiti za školu nego za život.

Sad kad završavamo školu, shvaćamo da nismo išli u školu samo radi ocjena, već radi stvaranja uspomena i druženja s novim prijateljima. S vremenom nam je škola svima postala mjesto u koje smo dolazili s manjim grčem u trbuhu jer smo znali da nas u učionici čeka sloga i zajedništvo (ili barem netko s listićem za prepisivanje). Bilo je svakakvih tenzija i svađa, ali kada god je naišao neki problem, bili smo tu jedni za druge, pomagali si i međusobno izvlačili jedni druge iz problema. Nalazili smo razne izgovore, bili poznati po odgodi svega, ali smo na kraju uvijek sve rješavali bez problema. U školu smo ušli s maskama, a sada iz nje izlazimo kao zadnja generacija maturanata u ovim starim klupama. Dobro su nam poslužile te klupe, stolice i zidovi, te na njima ostavljamo svoj trag i vječne uspomene. Ostat ćemo poznati po rekordnom broju izostanaka - "koliko izvađene krvi", "odlaska ortodontu" i "lažnih fizikalnih terapija". Skoro svaki dan već u ranim satima čuli smo razrednikov glas: "Pa gdje ste vi, opet vas pola nema!" Naš Željko uvijek se brinuo za nas, tjerao nas na zrak i redovito govorio: "Opet si bolestan/na, piješ li neke vitamine?"

Iako smo ga dovodili do ruba dnevnika, naš razrednik je ostao uz nas - uporan, staložen i s nepokolebljivim optimizmom da ćemo jednog dana svi zaista biti u školi. Roditelje je uporno zvao na razgovore kako bi nas potaknuo na učenje i bolji rad. Sada, nakon četiri godine, jasno nam je da zbog njegove brige i strogoće danas jesmo discipliraniji, ozbiljniji i spremni za novi put.

Profesore, želimo Vam zahvaliti što ste slušali sve naše izgovore, što niste odustajali od nas, što ste se trudili da izađemo na pravi put, a uz to uvijek brinuli i za sve sitnice na koje smo naišli u našem školovanju. Vaše riječi nosit ćemo sa sobom i izvan školskih klupa - kao podsjetnik na sve što ste nas naučili te kao sjećanje na Vas. Bila nam je čast biti Vaš razred!

U I. gimnaziji postali smo majstori odgađanja, stručnjaci za "sutra ću", ali ipak evo nas - završavamo srednju školu. Za kraj želimo se obratiti svim profesorima koji su nam predavali kroz ove četiri godine i reći im nešto po čemu ćemo ih uvijek pamtiti.

Hvala Vam na svemu.

Vaš 4.b

Željko Radnić

Lara Artuković

Ona je plavuša, uvijek prema svima duša.

Renata Barać

Skočila u dalj.

Ema Beraković

Trebaš žvake?
Zna se ko ih ima.

Hrvoje Bošnjak

Ko me danas časti?

Dominik Bratić

Pravi se da ne zna, a uči svakog dana

Nola Burić

Kad sam izvan grada, prosjek razreda uvijek pada

Petra Čajo

Kosu do poda ima stalno joj nešto ne štima.

Filip Čengić

Mobitel uvijek gleda, u prvu klupu stalno sjeda

Klara Dujmović

Svađa mi je drugo ime.

Lara Drenjančević

Jesi učila? Ne.
(dobila 5)

Ema Đaković

Oprostite što kasnim.

Kristijan Franc

U WC stalno ide da ga
profesori ne vide.

Dominik Kolarević

Engleski vadim iz rukava, ne
zanimam me ništa osim igara.

Luna Kozary

Gripe i korone, uvijek izvan
zone.

Lana Lizak

Šminka uvijek na stolu,
Dorčakici zadaje glavobolju.

Petra Lučić

“Pametni sat i ja,
prijateljica dva.”

Juraj Mikić

U školi nikad ga nema, kad
vidi Radnića hvata ga trema.

Vid Mlikota

“Neće niko?
A javit ću se ja.”

Sara Pejić

Više kod ortodonta nego u školi.

Maka Popović

Za kratke živce treba joj lijek, ali zato s njom uvijek je smijeh.

Fran Spreitzer

Oprostite, mogu li izaći van zove me policija?!

Lorena Tot

“Kafenisanje i cigara, svaka je minuta moga dana”

Nera Vulić

Ako je netko od mene bolji, nije mi po volji.

Luka Zadro

Kolega naš uvijek čuješ njegov glas.

Naše maturalno putovanje u Barcelonu započelo je u 20 sati. Svi smo spakirali svoje torbe i uzbuđeno stigli na autobusni kolodvor. Naše prvo odredište bila je Zračna luka "Franjo Tuđman" u Zagrebu. Čim smo ušli u avion, većina nas je odmah zaspala. Sletjeli smo u Gironu i tamo doručkovali. Nitko od nas nije bio oduševljen tim doručkom jer se, prvo, sastojao doslovno od debele kriške kruha sa šunkom i sirom (zanimljivost: nije bio ukusan), a drugo, bilo je 5 ujutro i svi smo samo željeli udoban krevet i malo kvalitetnog sna prije nego što započne tulumarenje.

Nakon tog "prekrasnog" doručka krenuli smo u razgledavanje Girone, iako to nitko od nas zapravo nije želio. Nije baš zabavno razgledavati grad u 7 ujutro nakon što cijelu noć niste spavali. Ipak, razgledavanje je bilo vrlo kratko jer su vodiči shvatili da nas ne zanima ono što govore. Ubrzo smo se vratili u autobus i nastavili spavati sve dok nismo stigli u Calellu, gdje se nalazio naš hotel. Prijavili smo se, a neki su odmah otišli na spavanje, dok su drugi otišli na plažu ili u supermarket koji se nalazio odmah pored hotela.

Zatim je došla i prva večer izlaska. Svi smo se spremili, našminkali, lijepo obukli i pripremili za najbolju večer. Te večeri s nama su išli i profesori kako bi nam pokazali put i objasnili pravila. Kada smo stigli u klub "Phoenix", bio je prazan - kao grad duhova. Odmah smo se zabrinuli da će biti dosadno, no situacija se brzo promijenila. Klub se napunio, počela je svirati balkanska glazba i u trenu smo plesali posvuda. Mislim da je ta prva večer većini bila i najbolja jer je to bio prvi put da smo čuli playlistu koja se, vjerovali ili ne, ponavljala svaku večer. Noć je u klubu prošla jako brzo, a profesori su nas pozvali natrag u hotel. Naravno, to nije značilo da je zabavi kraj - nastavili smo druženje u sobama i na balkonima do ranih jutarnjih sati.

Ujutro smo krenuli prema Barceloni. Sjeli smo u autobus i dva sata razgledavali grad iz njega, što je bilo prilično nepotrebno i dosadno - bili smo gladni, umorni i samo smo htjeli izaći iz autobusa. Kada smo konačno izašli, imali smo pet sati slobodnog vremena. Naravno, mi djevojke smo to iskoristile za shopping i jedva smo stigle sve obići i kupiti što smo željele, dok su dečki bili dosadni već nakon dva.

Nakon shoppinga vratili smo se u hotel i ponovno izašli van. Te večeri smo bili malo razočarani jer je svirao isti popis pjesama kao i prethodnog dana, pa smo se brzo vratili u hotel.

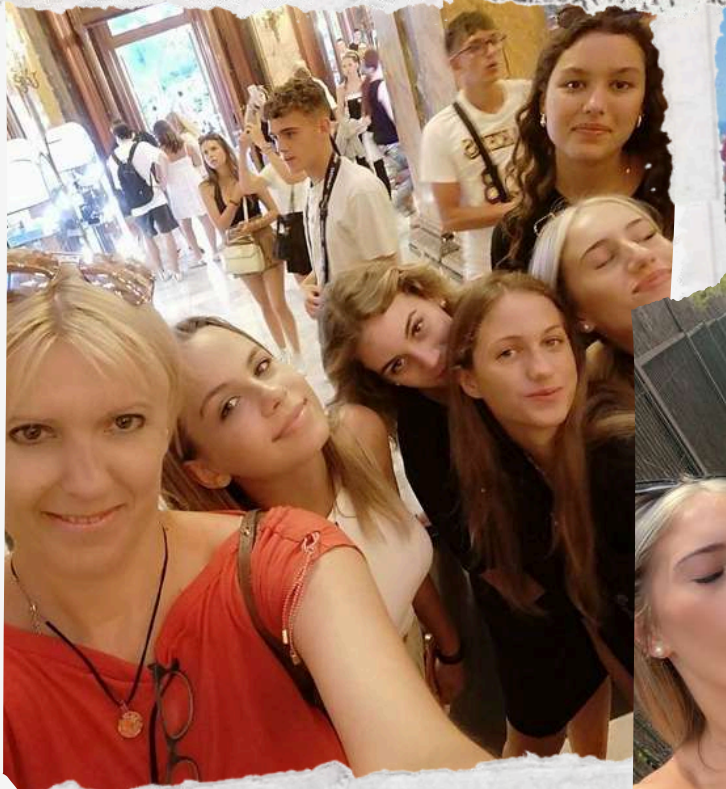
U ostatku dana posjetili smo akvarij, Sagradu Familiju i Park Güell. Organizacija putovanja nije bila najbolja - primjerice, u Park Güellu smo proveli samo sat vremena, što je premalo za sve njegove ljepote. Također nismo vidjeli puno Barcelone, uglavnom poznatu ulicu La Rambla i McDonald's. Treća večer je bila najbolja - mislim da znate zašto, ali šalu na stranu, bili smo svi zajedno iz razreda i samo uživali u svom vremenu. Klub nam nije bio dovoljan pa smo se iskrali kroz stražnji izlaz i preskočili ogradu hotela (nemojte nikome reći, to je tajna). Nismo radili ništa glupo - otišli smo samo na plažu gledati zalazak sunca, koji je bio predivan.

Kad je došao zadnji dan u Calelli, većina nas već je bila bolesna, ali htjeli smo iskoristiti svaki trenutak, pa nas to nije spriječilo da uživamo u ostatku putovanja. Sljedeće odredište bila je Francuska. Posjetili smo tvornicu parfema i potrošili vjerojatno posljednji novac na parfeme. Kasno smo stigli u Nicu i mislili da više ništa loše ne može poći po zlu - hotel je bio prekrasan, večera izvrsna, a onda se deset učenika zaglavilo u dizalu. Iskreno, kad sam vidjela njihove suze i koliko su se uplašili, stvarno sam se zabrinula. Srećom, smirili smo ih i sve je dobro završilo. Valjda bi bilo čudno da se nije dogodilo ništa loše, ali drago mi je što je sve prošlo u redu.

Za kraj - Gardaland. Iskreno, najbolji dio putovanja. Imali smo cijeli dan za uživanje u uzbudljivim vožnjama i zabavnim predstavama. Dan smo započeli s onim najstrašnijim vožnjama (Raptor i Blue Tornado su najgori!), a završili ga nešto mirnijim atrakcijama na vodi. Ako vam ove fotografije ne pokažu koliko je Gardaland zastrašujuć i zabavan, ne znam što hoće.

Nažalost, tu je naše putovanje završilo. Proveli smo se odlično, iako su neke stvari mogle biti bolje, ali najvažnije su uspomene koje smo stvorili, zabava koju smo imali zajedno i činjenica da nas je ovo putovanje zbližilo. Zauvijek ćemo ga pamtit.

**Maka kad joj Lara kaže
da ju opet ništa nije čula:**

**Hrvoje kad Radnić pita
di je ispričnica:**

**Tajna otkrivena:
Prof. Begić je Nerina kuma!!!**

**Nera nakon četiri keca
iz eseja:**

**Klasičan sat kod
Rudija**

**Juraj kao i uvijek
okružen ženama**

**Plesačice iz Donjeg
Miholjca**

dečki kad se nadaju
dvojci kod Mirte

Naša Melita na
palačinkama

Jelin najdraži golub

Profesor Ave, car među svima,
latinski u krvi ima. Rimljani
šapuću, barbari bježe, kad on
pita ni Google ne pomaže.

Profesorima dragi bili, a
našem Šnuru jedinom uvijek
živce pili.

Melita malenima uvijek
nas zvala zato za sve
puno joj hvala.

Životno dobra je ona, al kad
ne pratimo učionica postaje
opasna zona, naravno naša
Dragica.

Jela sitna je i mala, kad je
Hrvoje prošao matematiku s nogu
je pala.

S njom su lekcije bile bez
dramatike - Lidiya je prava
carica informatike.

Materijale vrijedno
pripremala, upisima nam
prijetila, Dorčakica na kraju
poštedila nas uvijek - pamtit
ćemo je zauvijek.

Gracija uvijek kasni,
razlozi su jasni, s
politikom mučila nas nije,
ali zato nas uvijek dobro
nasmije.

Kola uvijek na stolu
bila, povijest smo kod
Vjerana prolazili s puno
stila.

Ćelava glava, košulja
plava, s Čolićem rasprave
nema kad dođe do ozbiljnih
tema.

Pod filozofijom tišina vlada,
na kraju uvijek netko s
jedinicom strada, znanje
cijeni i uloženi trud, s
Đapićem mudrost putuje svud.

Rudi nas mazio, Schussler nas
kaznio, trčali mostove, a kod
Rudija učili samo osnove.

S kemijom se mučili, za
ispite na silu učili, od
stresa se gušili, ali kod
Mirte ipak smo nešto naučili.

Kod Dražena bodovi lete samo,
a likovni se pravimo da znamo,
bodovi su njegova šema zato
kod njega straha nema.

Sunčica kad pitat krene,
nema opasnije žene. Ipak,
draga je ona, naša
glazbena ikona.

Malo je ima, malo je nema,
njemački nam bio velika
dilema, Španja uvijek popusti
nama, a google prevoditelj
koristimo bez imalo srama.

Pišemo ispit škilji kroz vrata neka na razgovor dođu
mama i tata - razredik.

Danas se zatvara jedno važno životno poglavlje. Poglavlje koje su ispisivali učenici koji možda nikada nisu bili najtiši, najodgovorniji ili najuspješniji... ali su svakako bili jedinstveni.

Ovaj razred bio je mješavina svega - smijeha, buke, tvrdoglavosti, kreativnosti, lijenosti ujutro i iznenadne energije pred kraj sata. Nismo uvijek znali raditi zajedno, ali smo znali stati jedni uz druge kad je bilo najvažnije. I to nas je činilo razredom. Prošli smo kroz brojne izazove - od prvih testova koji su izgledali nemoguće, do prijateljstava koja su se mijenjala, ali su ostajala u srcu. I dok su možda profesori ponekad gubili živce s nama, svi su znali - ispod te nesavršenosti bila je toplina i potencijal koji se ne može ocijeniti nijednom ocjenom.

Sada, kad svatko kreće svojim putem, ostat će prazne klupe, tišina u hodnicima gdje je nekada odjekivao smijeh. Ostat će uspomene koje neće izbljediti, ono što smo stvorili - mala zajednica u kojoj smo rasli i učili brojne lekcije, ali ponajviše onu najvažniju - životnu, koju ćemo kroz život još zasigurno nadograđivati.

Možda više nikada nećemo svi biti zajedno u istoj prostoriji, ali ono što smo dijelili kroz ove četiri godine ostaje - zauvijek u pogledima kad se sretnemo slučajno na ulici, u starim porukama, na maturantskim slikama i u pričama koje ćemo prepričavati. I u tom svijetu odraslih, kad sve postane preozbiljno, sjetit ćemo se - bilo je jedno vrijeme, jedan razred i jedno "mi"... koje se više nikada neće ponoviti, ali će uvijek biti u našim srcima.

Jer neke stvari jednostavno ne blijede...

Hvala Vam na svemu.

Vaš 4.c

Rebeka Kalazić

Sara Barbarić

"Ne zovem se Barbara."

Ines Banjedvorac

"Jel učis?"

Filip Bek

"Imaš pljugu?"

Marija Berger

"Ne, ti?"

Karlo Bogović

"Pogodite šta sam danas ponio za ručak."

Nika Sičaja

"Recite da kasnim!"

Filip Erak

"Jel mogu na WC?"

Matej Glavota

"Ne idem u Tvrđu, imam utakmicu sutra."

Lana Grgurić

“Bila sam kod ortodonta”

Patrik Hrkač

“Oprostite što kasnim,
tražio sam parking.”

Lana Kirner

“Idem u Dubai.”

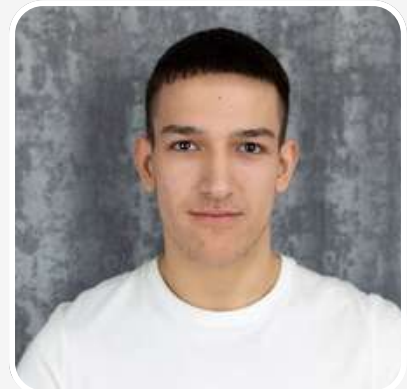
Michael Lukač

“Nikad nisam imao svinje.”

Lucija Nikolić

“3 promila i dalje sam
živa.”

Matej Omazić

Doktor kemije.

Ivano Škurla

“Ne mogu, boli me loža.”

Paula Šljivac

“Zaspem i za popodnevnu
smjenu.”

Ivan Štiglec

“Prolazim s 5, ali ne zato
što mi mama radi u školi.”

Ema Troskot

“Teta, hoće bit još
Uragana?”

Andrej Vladetić

“Postanem nevidljiv kada
padne mrak.”

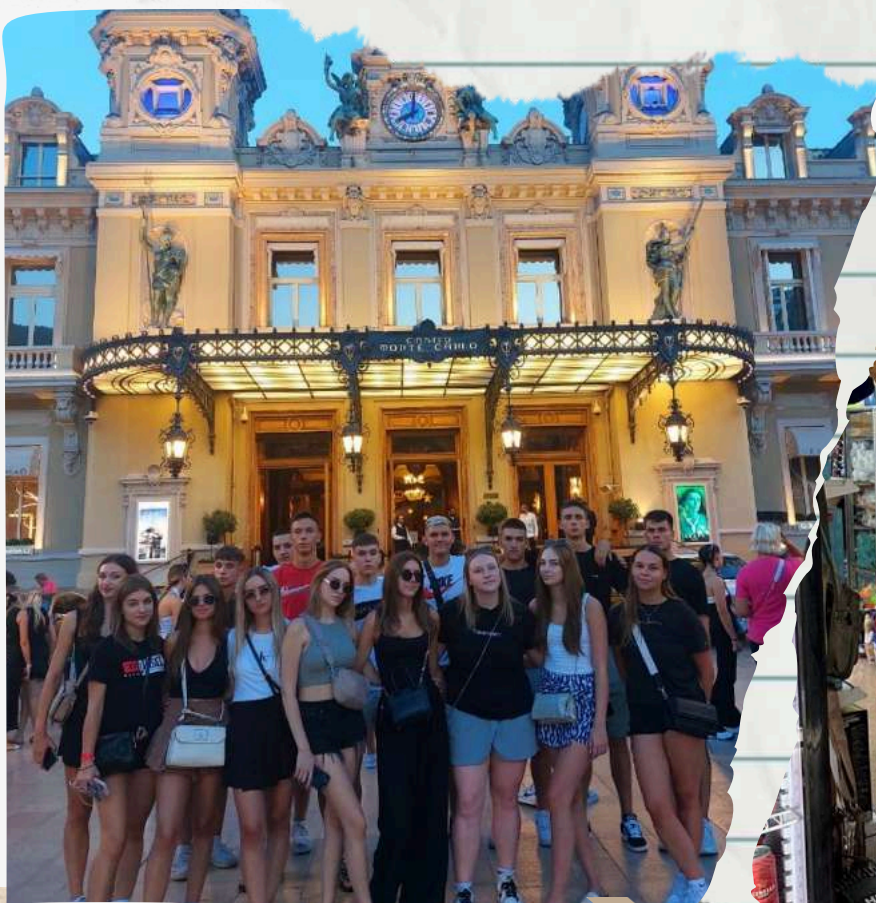

Lana Vranjković

“Sad znam gdje je Retfala.”

Izgledamo kulturno, ali vodič
Hrvoje zna istinu!

Bogović ukrao magnet u Monacu -
ostao bez magneta i 10 eura i s
interpolom za vratom.

Za našeg vodiča Hrvoja:
Ljupka Dimitrovska -
Hrvoje

Hej, hej, Hrvoje, u
životu tako je. Hej,
hej, Hrvoje, žao mi je,
žao je. Što je kratak
bio put, na sudbinu budi
ljut (x2) - Hej, hej,
Hrvoje, čovjek često
putuje. Hej, hej,
Hrvoje, zadnju šansu
sluđuje. U krivini tko
da zna, što me čeka ne
znam ja (x2)"

BUUUUUS DVAAAAA!!!!
NEEMA SLIKAAAANJA!

Nema boljeg osjećaja
nego kada ti padne glava
susjedu na rame

URAGANKE

Rijetko kad' svi na okupu
...i naša Sunčaa!!!

U slučaju nostalgije...
pogledaj ovo

Prvi i posljednji put da smo bili ovako kreativni, bez ChatGPT - a

Dvolični smo bili, ali smo subotama ipak zajedno pili

Veni, vidi, vici -
bila je naša parola

Page 2

Page 2

Page 2

Preplaćivali se na HNK - samo da bi ranije izašli sa zadnjeg sata

“Ne možete nas pitat, bili smo na natjecanju”

Bez Uragana - bez energije. Formula opstanka kroz naše srednjoškolsko obrazovanje

Zajedno u učionici, a opet na
distanци - ljubav u doba korone.

Naša klupica

Četiri godine srednje škole ostale su zabilježene i u e-Dnevniku. U njemu se našlo svega – od ozbiljnih bilješki do komentara koji nas i danas nasmiju. Najzanimljivije donosimo u rubrici Kronike iz e-Dnevnika.

BILJEŠKE

Ocjena:

- 18.12. Učenica uočena kako pod nastavom Likovne umjetnosti piše šalabahter po zidu (na dan upisa pišu ispit iz Kemije); na satu Likovne umjetnosti nastavnik upisuje ocjene ostvarene nakon pisane provjere znanja.

Ocjena: 1

- 2.11. Speaking about environment and pollution
Učenica nije izvršila zadatak jer je cijeli govor imala napisano punim rečenicama. "Upišite mi 1"

Ocjena:

- 29.1. Učenik ne može sudjelovati u analizi pogledanog filma "Ponos i predrasude" te ne znajući odgovor na pitanja koristi neprimjeren rječnik, psuje, prijeti da će skočiti s 5.kata, da će se ubiti.

Ocjena:

- 9.5. Reže nokte pod satom!

Ocjena:

- 5.5. Engleski jezik "Andrej, ne vuci stolicu!" - "To nije stolica, to je auto!"

Ocjena:

- 22.1. Tijekom nastave i gledanja filma učenica prepisuje kemiju, upozorena, psuje na hrvatskom i engleskom jeziku.

Ocjena:

Glasno podriguje pod satom.

Ocjena:

- 6.5. Učenik na satu psuje obzirom na sadržaj nastavnici nije u mogućnosti zapisati to. Uz komentare kolegi nakon upozorenja nastavnice "ne mogu je slušati" Učenik s nastavkom sata popravljajući ponašanje.

Ocjena:

- 9.12. Učenik umjesto da sažima tekst gleda slike na zidu i komentira.

Ocjena:

- 16.10. Gleda utakmicu pod satom a nastavnici kaže da je budilica.

Ocjena:

- 27.5. U zadnjih nekoliko tjedana dečki prde pod satom engleskog jezika (ne samo mojim satom). Nakon opominjanja i dalje nastavljaju glasno prditi pod satom nakon čega slijedi smijanje i žamor (ometanje nastave). Danas znaju tko je ali se "krivac" ne želi javiti niti razred reći tko je. Budući da krivac nije otkriven bilješku upisujem svim dečkima i molim roditelje da razgovaraju.

Ocjena:

- 12.3. Engleski jezik Učenik neprimjerenom komentira i obraća se nastavnici s "bro", pitam od kada smo mi na "bro", kaže "od danas"!

Ocjena:

- 14.5. Učenik psuje, "zaboli me k..." - komentar na razredni prijedlog da se treba fotografirati za godišnjak. Engleski jezik

Paula: „Zašto ChatGPT
smišlja ovak loše
tekstove, a ne kao na
početku?“

Lucija: „Umorio se.“

Glavota: „Tam di je
on ne znaju da je bio
domovinski rat.“

Prof. Šimatović: „Možete se
švercat pod ispitom samo
ako šverc isklesate na drvo
voskom.“

Lucija i Ema: „Prije
ću tebe ostavit
nego Uragan.“

Lucija: „Da mi tata
umre, išla bih u pučku
kuhinju prije škole.“

4.c piše ispit iz fizike.
Prof. Radnić škilji kroz
ključanicu od učionice.

Karlo: „De bolesna je,
čovječe!“

Domar Ivica: „Nisam ja
manijak da ulazim u
ženski wc.“

Paula: „Prof. Schussler
kaže da je tjelesni u 2.“

Erak: „De reci mu da mi
ne možemo tad.“

Paula:
„Profesorice, ide
nama čitanje,
ali ne i
razumijevanje.“

Lucija: „Pričala sam s
chat gpt-em o ljubavnim
problemima...“

Razrednice:
Lana Glavaš
Tanja Ivković

4.d

"4.D" ili, kako nas je profesorica Fišer znala zvati, "moji dekani"...

Započeli smo ovo putovanje u rujnu 2021. godine, a sada ga završavamo. Prošle su četiri mukotrpne godine - četiri godine pune suza, frustracija, ali i četiri godine pune smijeha, veselja i uspomena. I kad smo mislili da više ne možemo, i kad je jedina opcija bila odustajanje, uspjeli smo, nismo se predali. Iako smo se u međuvremenu morali oprostiti s nekim ljudima, upoznali smo i neke nove. Upoznali smo jedni druge, nove profesore, nove prijatelje, ali i sebe same. Naučili smo nove jezike, novo gradivo, način na koji ova škola funkcionira, a naši profesori - način na koji mi funkcioniramo kao razred. Ukratko, dosta toga smo naučili.

Najzanimljivije i najzabavnije uspomene koje smo stvorili u ove četiri godine bili su sati latinskog jezika, pogotovo onaj sat na kojem su Sven i, kako smo ga mi zvali, "profesor Ave" obarali ruke. Nadalje, pustolovine s maturalnog putovanja - kada smo često kasnili na bus, kada smo zapeli na mostu pa opet kasnili, kada se slučajno nismo pojavili na satima profesora Đapića i Schusslera, kada smo se izgubili na Interliberu, kada smo zajedno išli na Edukos, a posebice uspomena na prvi dan škole kada nas je profesorica Blanka sve prestrašila fizikom.

Mnogi misle da ćemo nakon završetka srednje škole raditi na benzinskoj postaji, no mi ćemo im dokazati suprotno. Postat ćemo jedni od najboljih na svijetu, a benzinsku postaju obilaziti ćemo jedino kada nam bude trebalo goriva za naše Mercedese. Nažalost, i ovom putovanju mora doći kraj. Ove četiri godine proletjele su tako brzo, kao da smo tek jučer jedni drugima pokušavali zapamtiti imena. Dali smo sve od sebe, proveli neprospavane noći učenjem, pisanjem zadaća i izradom prezentacija, a sad je vrijeme da se odmorimo. I kao jedan od boljih razreda trebamo si zahvaliti na uloženom trudu i priznati da smo ovo odradili najbolje što smo mogli.

Hvala Vam na svemu.

Vaš 4.d

Tanja Ivković

Lana Glavaš

Gea Antunović

Marljiva, vrijedna, inteligentna i odgovorna curka. Utjelovljenje izraza "Homo universalis". Naša Gea je učenica za poželjet, kreativna do bola i još bolja prijateljica. Kritika nikad nije čula za nju, no zato pohvale sluša po cijele dane. Kreativna glava, sport joj savršeno leži, u ŽNK Višnjevac uvijek se ističe, ne griješi.

Nikolina Belić

Poznatija kao Belina cura fina. Još jedna žrtva arrivine loše organizacije voznog reda. "Profesore, smijem li izaći 15 minuta ranije zbog busa?", riječi su koje je cijeli razred naučio napamet. "Perec ili pereca?", pitaju se svaki dan ona i Remzi. Niti Arriva niti ozljeda koljena nisu je spriječili da belinira i ovu školsku godinu.

Hana Blagojević

Razredna predsjednica. Odgađanje ispita njezina je glavna razredna uloga. Svakodnevno progovara u ime razreda, stoga je pravo idealan izbor za nju u njezinom životu, a riječi "Nije higijenski!", čuju se na ulazu škole. Plemenitost i iskrenost njezine su najveće vrline, a podijeliti užinu nikad joj nije problem. Već četiri godine čvrsto drži svoju poziciju, al zato ima lošu kondiciju.

Antonela Bradvica

Antonela kasni, to nije šala, al uvijek se pojavi taman prije kraja. Ex Yu joj svira, Jala Brat u mixu, u školi spava, al za party prva u fixu. Izlasci, pivo, tulumu sjajni, njoj vikend počinje već u utorak rani. Ponedjeljkom u školi oči joj se sklapaju, umorne misli s klupom se stapaju.

Marko Čičak

Badminton je njegov najveći interes, a visina ga samo dodatno potiče u tome. Kino, kuglanje i slušanje Sabatona njegovi su načini zabavljanja. Od silnih obaveza postao je prava spavalica, no kada čuje glazbu postane prava budilica.

Andrej Dobrović

Osiijek, utakmice i izlaske on voli. Iz klupe uvijek nešto dobacuje u školi. Vrsni poznavalac engleskog jezika, a još bolji poznavatelj nogometa. Inteligentnost i lijenost, odlike su našeg najmlađeg člana razreda.

Gea Đurašević

Kad na odmoru nestane svi znamo di je, s monsterom u ruci, dim cigare joj se smije. Ivana Slamniga zove "Zečić". Naljuti se triput dok čuperak na glavi stavi u repić.

Marko Jeleč

Kad uđe u svaju poznaju ga svi, kava s mlijekom uvijek u narudžbi. Sobranie puši to nije strano, zbog busa iz Čepina za školu ustaje rano. Bmw stalno vozi pa se time hvali, ali za Porsche mu ipak fali.

Antonio Kampić

Ima najčišću statistiku u hrvatskoj premijer ligi jer još nije bio u igri. Inače je jako šutljiv, ali kad progovori bude jasan i glasan. Pamtit ćemo ga po njegovoj duhovitosti i unikatnosti.

Rajmond Kolëgjeraj

Preko ljeta burek mijesi, svaki vikend u Q vjesi. Visok Albanac vozi mečku, kad igra nogomet gađa samo prečku. Za pomoći uvijek spreman, Svenu plaća školske račune svaki tjedan. Smiješan, drag i bez treme, za oproštaj više samo dreq nënë.

Ema Kuić

Prvo što se vidi su njena bujna, crna, kovrčava kosa i uređeni nokti u svakoj prilici. McDonald's usluge koristi često, nema hamburgera koji nije probala ni kave koju nije popila. Izlasci i koncerti pružaju joj zadovoljstvo, no šminkanje će joj uvijek biti na prvome mjestu.

Ana Lacković

Pisanje joj je jača strana, a ni znanja o jezicima ne manjka. Voli putovanja i odlaske na Erasmus te upoznavati nove ljude. Tenis obožava, a ne nedostaje joj ni vještina u drugim sportovima. Na trkaćoj stazi brza je poput munje i s lakoćom stigne na cilj.

Josipa Mađar

Iako je mirna i tiha, "Alo vas dvije", čuje se vika. Sve pamti i sve nauči, ali kemija ju dokrajči. Možda živi malo dalje, ali dijete je za medalje. Nasmijana i draga, za prijatelje tu je odmah i sada. Nježna i ljupka, plava boja njena je zurka. Jagode i čokolada, jedino to joj se dopada.

Morana Mikulić

Žikuloc u poruci, sad na majici blista, pamet joj oštra, a disciplina čista. Klikeri svi na broju, izraz face nekad ne zna skrit, Flji Remzijevo još čeka, to će jednog dana bit!

Lana Prgomet

Pozitiva njena glavna je strana, a tvrdoglavost najveća mana. Obasjava nas svojom vedrinom i nikada nas ne razočara svojim modnim stilom. Njezine riječi: "Ne sekiraj se!", uvijek nas motivira, zato svi volimo ju! Psihologiju studirati želi, to općepoznato je i sve nas veseli.

Leonhard Radaković

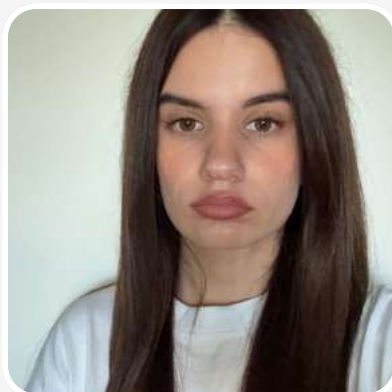
Kad ne spava energije mu fali, rokne jedan monster pa se manje žali. Iako monster pije, on na satu sklopi oči, eto mu kad ne spava tijekom noći. Kad profesor nešto pita, on se brzo javi, zato ga razred uvijek slavi.

Kazimierz Rekechynskyy

Jedne od prvih riječi koje je naučio bile su J*****, K****, S****, P****. Njegove izjave natjerale su svakog na smijeh. Uvijek pjeva strano i naše, sve mu paše. Kivi sa korom jede što svima donosi sijede. Hennessy mu je drag, Kazo je prešao prag.

Nina Semeš

Tiha i pametna, uvijek zna što treba, vrhunske ocjene ona uvijek vreba. U programiranju je carica, hexapod joj hoda, šefica bez granica. Naš tim zvao se Enigma, a Nina bila je ključ, stalno je prijetila kako će nas tuć.

Patricia Somborac

Zbog Antonele često kasni, za nedolazak u školu izgovori razni. Često je bolesna pa je malo nema, pred Mirtom ju hvata trema. Nugatov live prati od sitnih sati pa kad zvoni prvi, jedva otvara oči, pati.

Nika Stanišić

Dm ili Bipa, bitno je da skita. Zadnja je klupa, ali nikad ništa ne lupa. Mirna i ozbiljna u školi, al zato je glava uvijek boli. S biciklom gdje god da krene, bitno da u torbi nosi kreme. Prijateljica draga, naša Nika uvijek iznad praga. Drugi bi pali da njenu pomoć nisu imali. Njemački joj je stalno u glavi, Google translate nikada ne pali.

Sven Vukelić

Sviranje je njegova furka i broj 1 razlog njegovih izostanaka. Klavir, tambura i harmonika top 3 su njegova instrumenta. Zbog njegovih riječi svi se smiju, Sven naš nosi titulu razrednog klauna. Učenje mu nije ni na kraj pameti zato mu je snalaženje pod ispitom najveća odlika.

Katarina Wershansky

Matematika i informatika, to je njena taktika. Humor njena je vrlina, to ona zna i s njom svima je milina. Brojke su joj svuda u glavi, napamet ih pamti i prijatelj je pravi. "Ima li pitanja?" ispitivali su nas stalno, a ona je uvijek "Kako ste?" odgovarala glasno.

prof. Kalazić
(objašnjava eksplicitne
pravce): **eksplicitan
oblik kao eksplicitne
slike Seve**

prof. Đapić (pri upisivanju
izostanaka i odgovaranja):
**"Krampić." (učenik se preziva
Kampić, prof Đapić predaje
mu već dvije godine...)**

Riječka navijačka
skupina: **"Hajduk"**

profesorica hrvatskog jezika:
"Tko je izmislio glagoljicu?"

Marko:

"Ivan Glagolj"

prof. Đapić: **"Čičak,
sramim se što ti
predajem."**

Hana: **"Nije higijenski!"**

prof. Schussler (na satu
tjelesnog): **"Mađarac, stani
na liniju!" (učenica se
preziva Mađar)**

Gea: "hA Ha hA
BuDaLo!" (x10)

prof. Danko: "Tko je pisao
libreta za Wagnera?"
Učenik: "Za Wagnera?"
prof. Danko: "Da, tako je, on
sam."

Katarina:
"Što se krije u e-dnevniku?
Nit su petice, nit su trojke,
Već iz kemije dvojke."

Gea A. i Nikolina uče o Ivanu
Slamnigu za ispit iz hrvatskog.
Smislile su nadimak za njega: "Zečić".
Gea Đ. čuje od njih kako ga nazivaju
te u ispitu na pitanje "Kako su nazivali
Ivana Slamniga zbog upotrebe
humora i igre riječima?" napiše
"Zečić".

Josipa:
"Molit ću lijepo."

prof. Danko: "Andrej, jel tebi teško
ovo gradivo?"
Andrej: "Kako!?"

prof. Danko: "Što je
koreografija?"
Učenik: "Grana glazbe u
kojoj se ističe glas."

Lana:
"Niđe veze."

prof. Danko: "Tko je prvi plesao balet?"

Učenik: "Luj XIV."

prof. Danko: "Opiši."

Učenik: "On je prvi plesao balet...umm...i plesao ga je..."

Na satu glazbenog....

prof. Danko: "Tko je napisao Orašar?"

Ana: "Čajkovski."

prof. Danko:

"Luj?" (sljedeće pitanje)

Ana: "Aha, nisam znala."

Na satu likovnog....
prof. Livaja: "Kako se zove kada zgrade idu u visinu?"

Marko: "Erekcija"

Na filozofiji....
Kazimierz: "Profesore, jel bi ja mogao otići na wc na brzinu?"

Prof. Đapić: "Možeš na brzinu."

(pitanje o Ivanu pl. Zajcu i njegovoj operi "Nikola Šubić Zrinjski")

prof. Danko: "Tko je bio Ivan pl. Zajc?"

Učenik: "Pa on je bio..."

prof. Danko: "A tko je bio Nikola Šubić Zrinski?"

Učenik: "Nikola Šubić Zrinski je bio hrvatski skladatelj."

I tako... i 4.e došao je do kraja. U ove četiri godine bilo je puno lijepih, sretnih i veselih trenutaka, ali i onih manje lijepih koje, vjerujem, nećemo pamtiti jer u sjećanju uvijek ostaju prijateljstva i zajedništvo. Bili smo jedan običan, a istovremeno neobičan razred u kojem nikada nije nedostajalo priče, smijeha, ispijanja kava, pa tako ni izostanaka i neopravdanih sati.

Tijekom ove četiri godine (koje su proletjele za čas) naučili smo puno toga i zato se zahvaljujemo svim profesoricama i profesorima koji su bili dio našeg srednjoškolskog obrazovanja. Svaki predmet bio je poseban na svoj način i svaki ćemo pamtiti po nama smiješnim i šaljivim trenutcima.

Hrvatski je, kod naše profesorice Melite, bio sat na kojem smo marljivo radili, ali uvijek u ugodnoj i toploj atmosferi. Profesorica je od nas redovito slušala: "Dovršit ćemo mi to za zadaću", što se, naravno, nikada nije dogodilo. Likovna umjetnost bila je utrka za bodove pa smo u svibnju trčali na izložbe i radionice. Profesoru Draženu to se nije uvijek sviđalo, a mi nikako da naučimo da naturalizam nije umjetničko razdoblje.

Glazbena umjetnost zadavala nam je muke kad ne bismo znali razliku između tempa i ritma, ali zato su nam sati kod profesorice Sunčice uvijek bili puni pjesme i smijeha. Engleski nam je uvijek bio drag, osim kada smo morali učiti gramatiku. "Ovo vam je jako bitno za maturu", govorila je često profesorica Tanja, dok je profesorica Lana od nas uvijek slušala: "Možemo 5 minuta prije na odmor?".

Njemački nam baš i nije išao od ruke, pa je profesorici Klaudiji trebalo puno strpljenja s nama, ali od nje smo uvijek dobili dobre savjete i podršku. Filozofija je s nama uvijek bila "filozofiranje", pa je profesor Đapić često čuo neke nove riječi, a u punom sastavu rijetko nas je viđao.

Iz povijesti nam nije puno toga ostalo u glavi, ali smo kod profesora Vjerana vješto izbjegavali odgovaranje i prave kartice izvlačili. Iz geografije nikako nismo voljeli usmene, pa su nam jedina nada bili ispiti za koje smo se molili da nam ih profesor Šnur ne promijeni.

Matematika nam nije jača strana, a to zna i naša profesorica Ella. "Jel' vi znate da ja pitam svaki sat?" slušali smo često, ali ni to nam u našem učenju nije previše pomoglo. Fizika nam je, kod našeg profesora Radnića, uvijek bila radna, ali zadatke s Teamsa nikako nismo rješavali pa su se minusi skupljali.

Na satima kemije, kod profesorice Mirte, nismo uvijek pažljivo slušali, ali na kraju bismo ipak uspjeli nešto iskemijati. Na biologiji, kod profesorice Tamare, nikada nije nedostajalo radnih listića koje smo "marljivo" rješavali, pa kad dođe ispit: "Jel' me možete pitati nešto za dva?".

Na politici smo najviše voljeli skupljati pluseve, ali "skriptice" od naše profesorice Gracije - nikako. Na vjeronauku, kod profesorice Lucije, znali smo da ne smijemo kasniti, a kad bi došlo ocjenjivanje bilježnice, vrijedno se prepisivalo noć prije. Informatika nam je, kod profesorice Jelene, uvijek bila opuštena i vesela, osim kad smo trebali predati Python - za što bismo se, naravno, sjetili tek nedjeljom navečer.

Tjelesni, kad smo morali na "Srednjiku", bio nam je tlaka, pa nije bilo što nismo izmislili da nas boli. Ali nam je sve oprostila naša razrednica Maja.

I za kraj, veeeeliko hvala našoj razrednici na puno razumijevanja, pomaganja i opravdanih sati. Oprostite nam sve izgovore, propuštene zadatke i nestašluke. Hvala što ste bili uz nas i kad smo bili nemogući - a to ćemo pamtiti zauvijek. ❤️

Hvala Vam na svemu.

Vaš 4.e

Maja Huis

Sven Barukčić

Python u malom prstu ima,
kod mu uvijek štima.

Matea Biškić

Izostanke samo broji, ali to
joj budućnost ne kroji.

Dora Blažek

“Šta mi uopće pišemo?
Pošalji mi da stavim na
sat!”

Petra Damjanović

Pazi prste Pec, Retfala
njena te odradi na kec.

Andrej Kostadinović

Želi doktor postati, a na
jeziku čist ne zna ostati.

Karlo Kozić

Fore najbolje on ima, u
školi mu ništa ne štima.

Ivan Koren

Ratovi, bitke i godine
Kokiju iz rukava padaju kao
domine.

Ana Kurtović

Ančica inat tjera, ne boji
se nikakvih školskih mjera.

Leon Lončar

Kad profesoricu glavu okrene, naš Lek pod stolom mobitel pokrene.

Tena Lončarić

Drži sve pod kontrolom, za dolazak na sat smatramo ju idolom.

Valentina Marošičević

Najpametnija u našoj školi, nema tko ju ne voli.

Georgije Medić-Varićak

Školu skoro batalio, da bude barber navalio.

Luka Ralić

U školi lako odustaje, ali s dijeljenjem kartona ne posustaje.

Luna Rebrina

"Profesorice ja bi trebala I5 do 7 na bus"

Mark Smoljo

MAAAAAAK task number 9!

Lucija Vučemilović-Šimunović

Raska njoj neopravdani će dat, dok Mini kruža sto na sat.

Martina Zekić

Mahri bosanka mala, izgubljenost njena ju poljuljala.

Plesali smo kvadrilu toliko dobro da su nam i profesori dali pet - iz tjelesnog i iz matematike, jer su kvadrati bili savršeni!

Dečki imali kreativne ideje - nogomet u kutiji sigurno bolji nego matematika"

Učenja sat prije fizike bila su nam najdraža!

S razrednicom na putu? Znaš da slijedi fotosesion! Još samo dron je falio da nas snima iz zraka!

Naša profa misli da smo olimpijci, a mi nakon zagrijavanja već gotovi!

Naš je Mek, preko puta škole,
bolji od onog u Barceloni.

U Gardalandu ne znaš tko je bio bolesniji.

Jedini maskembal u kojem smo
sudjelovali - godina prva

Jutarnja smjena nikako
nam nije bila draga

U učionici 7 caruje tišina,
al' u kutu stoji Duje -
kosturska veličina

Naš Leon poznat po mobitelu
ispod stola 😂

Razrednica:
Jela Knežević

4.f

Po mnogima smo razred koji je od najboljeg prešao u najgori, ali zato smo na maskarama uvijek bili nepobjedivi - s najkreativnijim, a bome i najkontroverznijim maskama. Kao razred smo sve radili u zadnji tren, ali kada bismo se na kraju složili, nekoliko sati prije zadanog roka za zadatak, bili smo uvjerljivo najbolji i, začudo, najsložniji. Razred pun putnika, pomalo i podijeljen, u četvrtom se razredu, kao što to i biva nakon maturalnog putovanja, zbližio i izašao iz škole kao kolektiv. Nezaboravne epizode provala, bježanja i odgađanja ispita ova škola više nikada neće vidjeti kao što je to radio 4.f. Promijenili smo puno razrednika - očito su nam svi htjeli biti razrednici - i vjerujemo da će nas pamtiti i kad nas u školi više ne bude.

Kao razred generacije koja zadnja izlazi iz zgrade škole u centru, označavamo kraj jednog poglavlja Prve gimnazije koja će nastaviti funkcionirati bez nas, kao što ćemo i mi bez nje. Ali svaki naš ponovni susret sa školom vraćat će nam vjerojatno najbolje uspomene naših života. Drago nam je što smo svi različiti i imamo različite interese, studirat ćemo različite fakultete, ali ćemo se ipak jednog dana svi opet sastati kao razred. Naša posljednja razrednica, prof. Jela Knežević, vjerojatno je svašta vidjela tijekom svojeg dugogodišnjeg rada u školi, ali razred poput svojeg zadnjeg prije mirovine sigurno nije očekivala.

Posebno i posljednji put zahvaljujemo se na četiri godine nezaboravnog iskustva svim profesorima i djelatnicima škole, u nadi da ćemo jednog dana, kad uđemo u novu školsku zgradu, osjetiti istu onu atmosferu kakva je bila kada smo i mi bili učenici škole u staroj zgradi. Posljednji pozdrav 4.f razreda posvećen je svim bivšim, sadašnjim i budućim učenicima i djelatnicima Prve gimnazije, kojima želimo da nastave atmosferu i tradicije u kojima smo mi sudjelovali i koje smo stvarali te da nastave ono što smo mi započeli.

Hvala Vam na svemu.

Vaš 4.f

Jela Knežević

Borna Benković

“ja spajam”

Filip Biljan

“A ti slutiš otkud bore, trunje
se u oku diglo, olujno je tamo
gore, gde nas nije puno stiglo”
- Đ. Balašević

Bruno Brandiš

“jel mogu na bus?”

Laura Ciraki

“daklee...”

Hrvoje Ferenci

😬 (ne govori osim kad mora)

Mia Firić-Čalušić

“jel mogu na wc?”

Luka Jelavić

“jel realno da jedino mene
opominjete?”

Filip Kovačević

“auuu jell mogućee?”

Lana Kukučka

“de aj šuti tamo”

Marija Maligec

“spava mi se”

Jakov Mihajlović

“ma da, opet sam ja kriv”

Ivan Mihalj

“jel me moš'te pustit na
vla'?”

Matej Mutnjaković

“i ova margareta više”

Marta Nedić

“jedva čekam jest”

Dora Putrić

“ja sam sve već isplanirala”

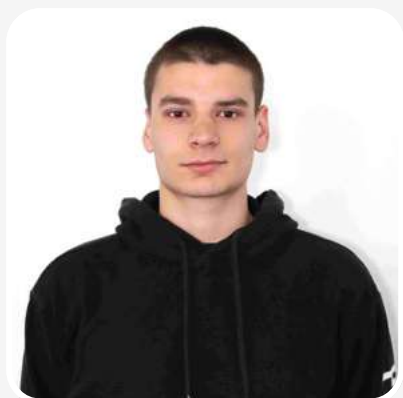
Fran Rališ

“oke, oke”

Barbara Smolčić

“ma sljedeći put”

Joško Šibalić

“aj na pivo”

Klara Šoš

“profesorice ovo vam je
krivo”

Borna Vorgić

“aaa ne znammm”

Mare Žugec

“ljuuudiiii znate što se
desilo!?!?”

Cure dečki sa šanka vam šalju piće..

Dečki sa šanka:

Kad razrednica Jela zabrani kalkulatore ali mi imamo drugi plan (mobitel s pozadinom kalkulatora)

Prvi put u povijesti da je netko uspio odgoditi ispit kod profesora Radnića i to smo bili mi

Sve za peticu (nismo je dobili)

znam ja dobar frizerski..

Joško nakon frizerskog:

Prvi 18. rođendan u razredu. Za odmor smo jeli šlag iz kose.

One će nama sjest na mjesto?! E pa ne može!

Naš najslađi vafl

Pet minuta prije testa o kojem nam ovisi prolazak razreda. Klasičan prizor okupljanja kod Klarinog stola.

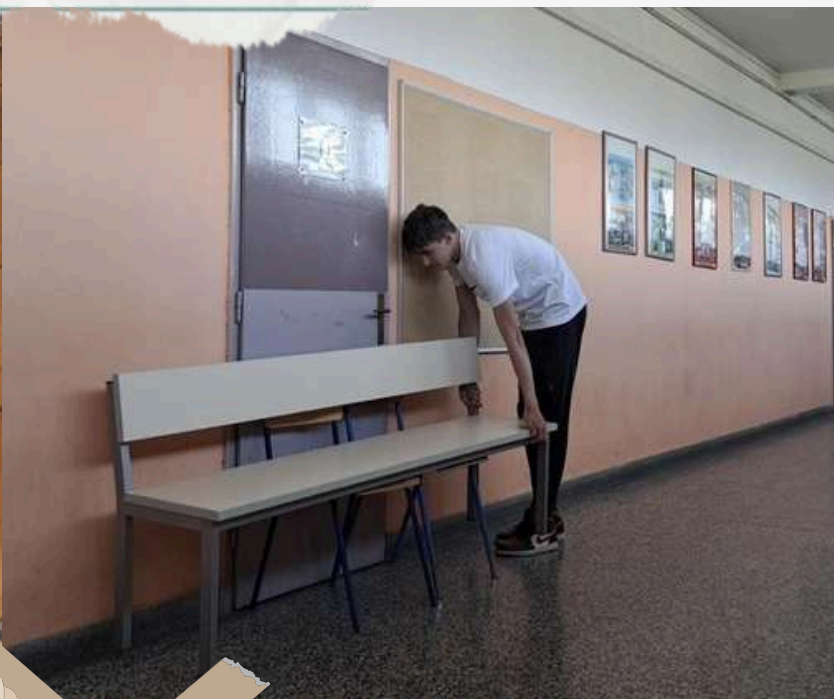
Profesoica: Gdje su Jakov i Joško?
Jakov i Joško:

Cure u zadnjoj klupi peku sendviče
 Profesorica Kardoš: jel i vi osjetite
 da nešto gori?
 (Nije nas skontala)

Još jedan pokušaj odgađanja
 ispita... Zatvaranje profesorice
 Engelhart u učionicu

Kako nas profesorica Knežević gleda
 kad kažrmo da ne možemo riješiti
 zadatak bez kalkulatora.

Svi obucite zeleno za dan sv.
 Patrika (jedino je Hrca obukao)

Dečki može smiješak
za sliku?

Razrednica Jela: Dečki da ste de
nacrtali na večeri u 20:00h
Dečki u 19:59h:

Kad bi čuli izjavu... doslovno mislio...
"skini mi se s vrata više" pomislili bi
da je netko naporan. A jakov, on je to
doslovno mislio

Avion pada, a naš influencer razreda radi
ono što najbolje zna - slika sve bolje nego
ijedna cura u razredu

prof Saulić: "Jao nije mi dobro.
Aj' nek mi netko ode kupiti u
pekaru nešto nemasno"
dora: "A što točno želite?"
prof Saulić: "Ma može
pogaćica sa čvarcima"

Margareta: "Što je štetno
na društvenim mrežama?"

Matej: "Štetna je ...
pedofilija?!"

Margareta: "doobro ..."

"Do you sell cigaretts?" -
Marta u tobaccu

Benko odgovara filozofiju
Đapić: ti si Benkoviću sirotinja,
ti u kakvoj intelektualnoj
neimaštini živiš, meni je tebe
iskreno žao

Margareta: "Ispiti su kao i inače katastrofa, vi ćete
svi popadati maturu... A Jakove, ti ne da si grozno
napisao, ti si gluposti lupao jesi ti normalan?!"

Jakov: "Pa kakve gluposti?"

Margareta: "Evo primjer: što je retardacija u
književnosti... Ti si napisao: kada dva roditelja imaju
različite krvne grupe pa dijete bude bolesno"

Margareta: "Jako ste loše
napisali ispit"
Klara: "Kad ne znate
objasnit"

Blanka: "Meni je dosadno, ja ću
sad vrijeđati... ti, kako se zoveš"
Helena: "Helena"

Blanka: "Jel imaš dečka?"
Helena: "ne..."

Blanka: "Pa tako i izgledaš"

*marta se smije pod
latinskom*
Marijana: "Ko se to
smije ko puran"

Gracija: "Ja sam kao mala plesala
balet... ali sam uvijek htjela bit
snajper..."

U snovnoj školi sam čitala knjige i
znala sve sovjetske snajperiste... dok
mi tata nije zabranio"

Martina redovna izreka:
"Usrat ću se"

Marta: "Mia, zašto ne želiš doći na
maturalnu? Žao mi je da ne dođeš."

Mia: "Meni nije, ndms iskr."

Dora:
"Ne klečim pred nikim pa
čak ni u crkvi"

Lana:
"Niđe veze."

Tamara: "Jel se vama da
ovo radit, svi spavate?"
Klara: "Ne, vi ste krivi što
ste dosadni."

Borna V. se ošišao na mullet
Margareta: "Borna jesi ti to
platio. Ja sam tako šišala
djecu na lonku."

Mirta: "svi primaju od
svog susjeda ...
elektrone"

Radnić: "Jakove šta je to,
šta to jedeš?"

Jakov: "Buhtlu"

Radnić: "Zašto jedeš?"

Jakov: "Pa gladan sam, šta
zašto?"

Razrednica Jela sumnja da Jakov ima vodeni pištolj iako
nam je to zabranila. (Sakrio ga je u hlače)

Dolaze profesorice Kardoš i Završki i višu razrednici da
oduzmu dečkima pištolje.

Razrednica dolazi do Jakova i pipa ga po odjeći nakon
čega nalazi pištolj iza leđa u hlačama
i oduzima mu ga.

Jakov: "Profesorice tužit ću vas da me dirate tamo gdje
sunce ne sija"

Zahvale profesorima

Bivšoj razrednici Šošić koja nas je pazila kao da smo njeni. I kad nam nije bila razrednica, uvijek je imala savjete za nas.

Bivšem razredniku i profesoru Svenu Paviću koji nam je uvijek podijelio zanimljive anegdote i loše ocjene.

Razrednici Jeli Knežević koja je s nama od trećeg razreda. Njezin osmijeh i pozitiva pratit će nas kroz cijeli život. Neumorno objašnjavanje matematike i učenje rješavanja zadataka bez kalkulatora ostat će nam vječna frustracija, ali i korisna vještina. Odlasci na planinarena i u Pečuh dodatno su nas zbližili s razrednicom, ali i ostatkom razreda na čemu ćemo joj zauvijek biti zahvalni. Čast nam je što nas je vodila kao svoj zadnji razred na maturalno putovanje. Iako nekad (često) ne pokazujemo to, znamo da nas jako voli, a ljubav je svakako obostrana. Njezina opominjanja oko izostanaka svaki sat razrednika na kojima nas je na dobar dan znalo biti čak i petero zauvijek će nas podsjećati na srednjoškolske dane, a pogotovo crvene točkice pored kojih piše ostalo (nemar).

Profesorica Lidija Begić nam je predavala matematiku prve dvije godine. Jako se potrudila da nas kao prvašice ne zastraši i imala je razumijevanja prema našim problemima. Koliko je davala, toliko jeni tražila, ali kod Lidije su svi znali pjevati matematiku i kvadrat binoma koji je ponovila barem sto puta.

Profesorica Margareta Princip. Jedna od najzanimljivijih profesorica i osoba koja nas je vjerojatno najviše naučila o realnom životu. Njezino povezivanje svega mogućeg s aktualnim temama je jedna od njenim najvećih vrlina. Njezini ekscentrični stilovi odijevanja zauvijek će nam ostati urezani u pamćenje te će zauvijek biti profesorica koja se bez konkurencije najbolje odijevala. Zahvalni smo joj što nas nije samo obrazovala, već usput i odgajala u samostalne i kvalitetne ljude. Nikada joj nećemo zaboraviti srednjoškolske dane i petominutni iz Matoša (svi smo dobili jedan, neki od nas i pet puta.)

Zahvale profesorima

Profesorica Radmila Završki. Profesoricu Završki može se opisati u jednoj rečenici: "Kad se radi radi se, kad se šali šali se... A većinom se šali!". Iznimno nasmijana osoba koja ne krije da ima svoje stavove koje ne oklijeva podijeliti. Naučila nas je engleski i igrati igru pileta u krug.

Profesorica Gordana Dragušica. Profesorica koju smo imali godinu dana u trećem razredu. Uvijek nasmijana, vrlo opuštena i sve riješi razgovorom. Pjevanje svetog Nikole na satu nikad neće biti dosadno i uvijek će biti zabavna uspomena sa već ionako dosadnog njemačkog.

Profesorica Amra Ismić. Profesorica koje je došla pred kraj prvog polugodišta u četvrtom razredu. Profesorica Ismić jako je nasmijana, iznimno draga i uvijek vedra. Pamtimo ju po uvijek prisutnom pozdravu "DOBAR DAN!". Profesorica Ismić bit će zapamćena po rečenici: "Ma vi ste maturanti, neću vas ja sad posebno gnjaviti" i zahvalni smo što nam je na neki način olakšala njemački, a da smo i dalje radili na satu.

Profesorica Sunčica Danko. Uvijek nasmijana, vedra, pozitivna, nikad neće dati jedinicu nego "izvlači što god može". Poznata je po rečenici "Znate na što mislim..." i "Evo, opet nemate bilježnicu". Udarali smo nogama o pod u ritmu pjesme, pjevali pjesme, svirali, ali i odgovarali.

Profesor Tomislav Livaja. Pamtit ćemo ga svakako po sustavu bodova (koji se naizgled čini glup, ali je zapravo koristan). Rečenice "Evo ti deset minusa" i "Jesi ti normalan" zauvijek će nas proganjati čak i u snovima. Iznimno predan profesor koji je na najbolji mogući način prikazivao gradivo te smo mu na tom iznimno zahvalni.

Profesor Dražen Mesarić. Smiren, opušten i uvijek vedar. Pamtit ćemo ga po rečenici "Hahaha.... ne" kad god bi ga pitali za bodove koje je preuzeo od prof. Livaje.

Zahvale profesorima

Profesor Dražen Đapić. Na filozofiji nikad nismo bili, a na logici još manje. Profesor Đapić je zadnje godine počeo promatrati koga na satu nema te smo tada prvi put bolje upoznali. Iznimno pametan čovjek koji svoje silno znanje ne može u jednom satu tjedno prenositi učenicima jer mu je potrebno više sati. Njegove sate pamtit ćemo po kavama i pelinu ka koji smo bježali i po izjavama poput "Intelektualna neimaština", "Dobro... učite" i "Što čekate? Da vam ja odgovoram?"

Profesorica Kornelija Marks. Iznimno nasmijana i pozitivna profesorica koja nam je povijest prenosila sa velikim entuzijazmom i žarom. Zauvijek ćemo se sjećati Tutankamona i piramida te njihovih 3D prikaza.

Profesor Vjeran Matičić. Vrlo opušten dok ne dođe odgovaranje. Onda nas na odgovaranje dođe petero ili iskoristimo dan bez odgovaranja što smo dobili za maškare (triput zaredom). Profesor koji je iznimno stavljao važnost na humanu stranu povijesti i učio nas kako biti ljudi koji uče iz tuđih grešaka.

Profesor Željko Šnur. Vro opušten čovjek koji nam eto tako predaje geografiju. Poznat je po izjavama "Opet ovaj iza spava ispod klupe", "Ostavi mobitele pregledati ću bilježnice" i "Ove sezone će biti 4 zaključno, nek te voda nosi". Uvijek izlazi u susret učenicima, voli se šaliti, ali uvijek daje teške ispite.

Profesor Željko Radnić. Profesor koji se uvjerljivo najviše trudi oko gradiva. Dobar profesor i što je važno jako dobar čovjek koji, iako poprilično strog, znamo da nas neizmjerljivo voli. Njegovi legendarni izlasci iz razreda pod ispitom i "škiljenje" kroz blago odškrinuta vrata ili ključanicu zauvijek će nam ostati u sjećanju, kao i rečenice "Recite mi, molim vas, tko danas nije prisutan" i "Spremaj to (telefon) u torbu", "Pusti odmor, prepisuj" i "Još samo koju minuticu imamo. Staviti naslov...". Kucao je na vrata, glumio česticu, sunce, atom i valove samo kako bi nam objasnio gradivo što bolje.

Zahvale profesorima

Profesorica Blanka Andrašić Živalj. Profesorica koja je bila brza i kratka, ali jasna. Nije joj bio problem posvađati se kako s učenicima, tako i sama sa sobom. Profesorica koja se voljela šaliti, ali smo mi bili previše uplašeni jer smo tek došli u školu. U slobodno vrijeme srećemo ju u EDukOS-u gdje također predaje i razmjenjujemo s njom razna iskustva i pitanja.

Profesorica Mirta Engelhart. Profesorica koja je mnogima zadavala ogromne glavobolje i najveće muke u srednjoj školi. Zahtjeva znanje, ali nagrađuje i trud. Pamtit ćemo ju po rečenicama poput: "Evo ti četvorka iz zalaganja, bravo", "Barbara, zlato, 16.06. je, kada ti misliš dići prosjek sa 1.0" kao i po vječnom epitetu "Zlato". Profesorica koja je kemiju objasnila na iznimno jasan način i tko je radio, kod profesorice Engelhart je dobio točno ono što je i zaslužio. Projekti i praktični radovi uvijek će nam ostati u sjećanju.

Profesorica Tamara Gracek Kardoš. Ovim putem ovoj vedroj i nasmijanoj profesorici priznajemo da smo pekli tople sendviče na njezinom satu i kako su nam bili jedni od najfinijih koje smo ikad jeli. Profesorica Kardoš objasnila je biologiju svima koji su htjeli slušati, a oni koji nisu htjeli slušati bili su prepušteni prepisivanju kojeg je uvijek pomno pratila. Profesoricu ćemo pamtiti po vrlo glasnom "MOoOoOLIM?" i po redovitom optuživanju da smo se švercali i pravili tople sendviče. Ovim putem joj se ispričavamo na svemu što smo joj učinili i što ju nismo barem ponudili sendvičem.

Profesorica Gracija Rezić. Vječiti snajper po ocjenama i po radovima. Profesorica koja toliko toga ima u glavi da jednostavno ne stigne reći u jednom satu pritom uvijek zaboravi da smo u učionici 9 i svaki nas sat traži po školi. Pamtit ćemo ju po rečenicama "Ok?", "Ovo je vrlo neprofesionalno od mene, ali..." i "Aj sad ozbiljno, imamo još pet minuta do kraja mi ni počeli nismo.". Profesorica Rezić apsolutni je bog projekata na kojima svi rado sudjelujemo. Lako nam se povezati s njom jer je godinama puno bliža nama, a ona se trudi na najbolji mogući način objasniti gradivo, a da nam ne bude dosadno.

Zahvale profesorima

Profesorica Maja Huis. Profesorica Huis uvijek je imala zanimljive teme za razgovor. Kad se radilo radilo se, a nakon toga se trčalo i pričalo. Njezine najdraže rečenice su "Biljan ti imaš 47 posto izostanaka, Marta ti 32... Vi ćete na razredni ispit". Profesorica koja nas je jako voljela i koju i mi jednako tako, ako ne i više volimo i očekujemo svaki idući susret.

Profesorica Lucija Saulić, poznata i kao "maca". Profesorica koja bi kada i najmanji kvadratni centimetar njezinog tijela ušao učionicu odmah s vrata vikala "Otvaraj prozore!". Njezine izjave kao "Možete pričati, ali šutite" i "Ja ne znam kojim jezikom ja pričam" uvijek su nas nasmijale. Uvijek pozitivna, uvijek vedra, na sve moguće načine nam približavala gradivo, a mi panično prepisivali bilježnicu tri dana prije roka predaje.

Profesorica Jelena Radlović. Osoba koja je bila najveći strah svakog učenika u prvom razredu, a najbolja prijateljica svaki idući. Profesorica Radlović vesela je, prokrastinira kao i mi te vječno na svojem računalu gleda ekrane drugih. Njezine doskočice, fore i zezanja uvijek su nam olakšavale sate i činile ih zanimljivijim. Potraga na žirafe u Loomenu bila je najzanimljivija, ali i najstresnija aktivnost u srednjoj školi, dok se ona blago osmjehivala na naše panično traženje žirafa.

Profesor Dinko Pleša. Profesor koji je uvijek bio nasmijan, ali ispiti su mu bili jako teški. Stručnjak u svojem području, pokušavao je biti naš prijatelj, ali to nije uspio jer nam je, nažalost, predavao vrlo kratko.

Profesorica Kristina Vinković i aktualna psihologinja. Mnogo nas bi reklo da je profesorica Vinković najbolje što nam se moglo dogoditi u srednjoj školi. Njezina pozitivna energija, šale i veliko srce uvijek su nam značile više nego što je mogla zamisliti. Profesorica iznimnog znanja, jako dobre komunikacije i prije svega jedna jako dobra i kvalitetna osoba.

Zahvale profesorima

Profesorica Marijana Ravnjak. Kad nam je predavala, taman je došla s faksa pa nam je bila i godinama poprilično bliska. No, njezino gradivo bilo je užasno teško. Njezin osmijeh uvijek je razveseljavao mnoge, ali bio je kratkotrajan jer bismo svaki sat nešto pisali. Deklinacije, perifrastične konjugacije, kultura i civilizacija, prijevod i bacanje stola ostat će nam kao jedna od najdražih uspomena. Njezini najdraži učenici (Jakov i Biljan) uvijek su se švercali, špricali ju vodom i sredstvom za stakla, a ona je samo uzimala papiriće. Pamtit ćemo ju kao jako dragu osobu koja nam je pokušala prenositi veliko znanje za koje mi nismo bili nimalo talentirani (osim Klare).

Profesorica Katica Zovkić. Profesorica Zovkić nam je predavala etiku. Pamtit ćemo ju po puno zanimljivih projekata, emotivnim trenucima i pričljivosti. Sviđao nam se njen način rada na satu koji je uvijek bio opušten i bez stresa. Poticala nas je da razvijemo i izražavamo kritičko mišljenje. Na tome smo joj neizmjereno zahvalni. Ovim putem de želimo i ispričati za sva ne naučena odgovaranja.

Razrednica:
Ella Rakovac Bekeš

4.š

Posveta

Dragi moj 4š,

biti vaša razrednica bilo je iskustvo koje se teško može usporediti s ičim drugim. Vi ste generacija posebna po svemu – ponajprije zato što ste sportski razred, jer je svaki od vas svoje odrastanje i školovanje uskladio sa zahtjevnim treninzima, natjecanjima i obavezama koje traže predanost i disciplinu. No, vi niste bili posebni samo po sportu. Posebni ste bili u svakom razgovoru, u svakom zajedničkom smijehu, u svakoj situaciji u kojoj ste pokazali koliko vam prijateljstvo i zajedništvo znače.

Istina je, nije vas bilo puno – ali ste zato uvijek bili glasni, veseli i nikada dosadni. S vama se moglo ozbiljno i kvalitetno raditi, ali i žustro posvađati te još bolje pomiriti.

Vaš je razred od prvog dana živio promjene. Na početku vas je bilo 15. Prva nas je napustila Jelena Matasić, a ubrzo nakon nje otišli su i Dekanić Ema te Gerber Jan. Do kraja prvoga razreda pozdravili smo se i s Matejem Kurtovićem, Šuster Barbarom i Marinom Zorićem. Neki su nas nastavili posjećivati i javljati se, dok su drugi poželjeli što prije zatvoriti to poglavlje. Kako ne biste bili previše malobrojni, dobili smo vrijedno pojačanje: Luku Nemeta i Nikolu Martinovića – pa smo tako imali i dvojicu Lukica, a broj se ustalio na 12. To, međutim, nije trajalo dugo; na kraju drugoga razreda otišli su Lara Horvat i Gabrijel Krstanović, pa nas je ponovno ostalo 10. Ubrzo smo se morali oprostiti i od Nikole, a na njegovo mjesto stigao je Gabriel Šunjo, kojeg ćemo svi pamtit i po nadimku „Cimi“. Ipak, nismo uspjeli zadržati „desetku“ jer se od nas oprostio i Fran Majdenić.

Posveta

U četvrtom razredu dogodila se još jedna lijepa promjena – u naš 4.š stigla je Karla Košutić i time razveselila cijeli razred. Do tada je Karla “Woody” bila jedina djevojka među sportskim momcima, a od tada su bile dvije – i to obje Karle! Mala, ali simpatična „ženska fronta” koja je razred učinila još posebnijim.

Do samoga kraja uspjeli smo sačuvati broj 9 – ali ono što smo stvarno čuvali bila je vaša posebna energija.

Dragi moji sportaši, vi ste razred koji ću pamtiti po snažnim karakterima, iskrenosti, povremenim inatima i, iznad svega, po toplini i zajedništvu koje ste stvarali. Nadam se da ćete i u životu, kao i na sportskim terenima, ustrajati u svojim ciljevima i da ćete uvijek znati cijeniti prijateljstva, onako kao što ste ih znali čuvati u ovome razredu.

Ponosna sam na vas i zahvalna što sam bila dio vašega puta.

Vaša razrednica

Ella Rakovac Bekeš

Karla Boljkovac

Fran Matić

Luka Nemet

Karla Košutić

Mark Jobst

Milan Glodić

Teo Vuletić

Luka Šipka

Gabriel Šunjo

Profesori

Dragi profesori,

Hvala Vam na znanju, trudu i strpljenju koje ste nesebično ulagali u naš odgoj i obrazovanje. Vaša posvećenost, podrška i predanost ostavili su dubok trag na našim životima i budućnosti. Zahvalni smo što ste nas poticali na učenje, odgovornost i stvaranje vrijednosti koje ćemo nositi dalje kroz život.

Vrijeme je došlo da krenemo dalje, ali vaše riječi, trud i primjer ostat će s nama kamo god pošli.

Profesori

Lidija Begić

Informatika

Miroslav Čolić

Vjeronauk

Sunčica Danko

Glazbeni

Daniela Dorčak

Engleski jezik

Dražen Đapić

Filozofija

Mirta Engelhart

Kemija

Melita Fišer

Hrvatski jezik

Lana Glavaš

Engleski jezik

Tamara Gracek Kardoš

Biologija

Profesori

Maja Huis

Tjelesna i zdravstvena
kultura

Tanja Ivković

Engleski jezik

Amra Ismić

Njemački jezik

Maja Jovanovska

Makedonski jezik

Rebeka Kalazić

Matematika

Jela Knežević

Matematika

Vjeran Matičić

Povijest

Dražen Mesarić

Likovni

Sven Pavić

Njemački jezik

Profesori

Dragica Predrijevac

Biologija

Margareta Princip

Hrvatski jezik

Jelena Radlović

Informatika

Željko Radnić

Fizika

Ella Rakovac Bekeš

Matematika

Gracija Rezić

Politika i gospodarstvo

Lucija Saulić

Vjeronauk

Arman Schussler

Tjelesna i zdravstvena
kultura

Rudi Siber

Tjelesna i zdravstvena
kultura

Profesori

Željko Šnur

Geografija

Klaudija Španja

Njemački jezik

Jakov Šimatović

Latinski jezik

Kristina Vinković

Psihologija

Radmila Završki

Engleski jezik

Katica Zovkić

Etika

Dodjela diploma

Dodjela diploma

Dodjela diploma

Page 2
Interviewer and Joint Bookrunner

Page 2
Interviewer and Joint Bookrunner

"Kraj je samo
još jedan način
da se kaže novi
početak."

Izrada

Fotografi: Olivera Đukić, Tin Uljarević

Učenici koji su sudjelovali:

4.a - Matea Rebić, Antea Kolovrat;

4.b - Maka Popović, Ema Beraković;

4.c - Paula Šljivac;

4.d - Josipa Mađar, Antonela Bradvica,
Katarina Wershansky, Marko Jeleč, Hana
Blagojević, Lana Prgomet;

4.e - Luna Rebrina, Valentina Marošičević;

4.f - Marta Nedić, Klara Šoš, Filip Biljan;

4.š - Teo Vuletić;

Mentorica:

Danijela Stanković

Suradnica:

Kristina Vinković

Grafički dizajn:

Moonfall vl. Leonardo Šajin

Ravnatelj:

Ivan Čelebić

Korištene su fotografije koje su učenici sami
izradili i predali kao materijal.

